

په ژبه کښې د مورفونیمیکي بدلونونو د منځته راتگ لاملونه

The causes of morphophonemic changes in the language

Fazul Rehman Muhazub Alizai*

Abstract

Language is a social phenomenon, which came to exist in a contractual manner among members of the society, in order to communicate with each other and solve their problems.

Morphemes in a language change based on their environment or some other reasons, which linguists call it morphophonemic changes which are different in types. It is an interesting discussion in the history of language evolution.

This article is a research about morphophonemic changes in the language and the nature of these changes with various examples

Keywords: Language, Society, Morphemes, evolution, morphophonemic

سریزه

په نړۍ کښې بېلابېل میلټونه ژوند کوي او د مختلفو کلتورونو لرونکې دي، نو د همدې ژبې په وسیله له نورو انسانانو سره پېژندگلوۍ ترلاسه کوي او د ژبې په وسیله یو له بل سره پېژني، یو د بل له کلتوري او فرهنگي مسائلو یا د ژوند له طرز او تفکر څخه خبرېږي. د ژبې د ارزښت او اهمیت په اړه د بېلابېلو مسلکونو پوهانو او څېړونکو څېړنې کړې دي او ژبه ئې د انسانانو په ژوند کښې یو تر ټولو ارزښتمن فکتور ښودلې ده. «د ټولنپوهنې له نظره، ژبه یوه ټولنیزه پدیده ده چې د ګډ کار او تولید په ترڅ کښې د ټولنیزو اړتیاوو د پوره کولو پ منظور مینځ ته راغلي ده. د ټولنپوه په عقیده، ژبه د ټولنې محصول ده او د ژبې موجودیت له ټولنې څخه د باندې شي تصور کېدې.» (۵: ۸م)

دا چې ژبه یوه ټولنیزه پدیده ده او د ټولنیزو مناسباتو په ترڅ کښې زده کېږي او د همدې ټولنیزو مناسباتو له امله یوه ژبه له بلې ژبې څخه متاثره کېږي او د وخت په تېرېدو سره

* Assistant Professor, Academy of Sciences Kabul Afghanistan

پکښې بدلونونه را منځته کېږي یا داچې د همدې ټولنیزو اړیکو او مناسباتو له امله په یوه ژبه کښې بېلابېلې لهجې او لهجوي توپیرونه را منځته کېږي.

څرنگه چې د وخت په تېرېدو سره د انسانانو په ټولنیز ژوند کښې بېلابېلو ټولنیز، اقتصادي، جغرافيوې او داسې نور بدلونونه را منځته کېږي، د همدې بدلونونو له امله په یوه ژبه کښې هم بدلونونه را منځته کېږي. د همدې بدلونونو له ډلې څخه مونږ دلته په ژبه کښې د مورفو فونیمیکي بدلونونو پر ډولونو او لاملونو بحث او څېړنه کوو.

د څېړنې اهمیت او مبرمیت

د انسانانو په ژوند کښې د ژبې له ارزښت او اهمیت څخه سترگې نه شي پټېدلې، د ژبو ارزښت او اهمیت ته په کتلو سره په نننۍ نړۍ کښې د ژبو د کورنیو او د ژبې په تاریخي تحول باندې بحثونه کېږي او ورځ تر بلې په دې برخه کښې نوي موضوعات را منځته کېږي. دا چې د انسانانو د ټولنیز ژوند له بدلون سره په ژبو کښې هم بدلونونه را منځته کېږي، نو په همدې خاطر دا لیکنه هم مورفو فونیمیکي بدلونونو ته ځانگړې شوې ده، مورفو فونیمیکي بدلونو او د هغه ډولونه د مثالونو په راوړلو سره واضح شوي دي او په ژبه کښې د دغسې بدلونونو لاملونه بنودل شوي دي.

د څېړنې موخې

ژبه د انسانانو په ټولنیز ژوند په بېلابېلو برخو کښې له بدلون سره سمه بدلون مومي او بېلابېل تغیرات پکښې واقع کېږي، دغه بدلونونه کله کله د یوې ژبې څخه د نورو ژبو یا یوې بلې ژبې د را زېږېدو سبب کېږي، په ژبه کښې دغسې او دې ته ورته بدلونونو باید ساده ونه گڼل شي وخت پر وخت ئې باید په اړه وضاحتونه ورکړل شي، تر څو په راتلونکي کښې د ځینو اختلافي مسایلو د حل په برخه کښې د نظر یوال را منځته شي او بل داچې دا د ژبپوهانو دنده هم ده چې دغسې موارد تر بحث او څېړنې لاندې ونیسي.

د څېړنې پوښتنې

په دې څېړنه کښې لاندې پوښتنو ته د ځواب موندلو هڅه شوې ده:

- ✓ مورفو فونیمیکي بدون څه ډول بدلون دے؟
- ✓ ولي په يوه ژبه کښې مورفو فونیمیکي بدلونونه را منځته کېږي؟
- ✓ د مورفو په نیمیکي بدلونونو د را منځته کېدلو لاملونه کوم دي؟
- ✓ مورفو فونیمیکي بدلونونه په څو ډولونو باندې وېشل شوي دي؟

د څېړنې میتود

په دې لیکنه کښې د تشریحی او تحلیلی میتود ترڅنګ له مقایسوي میتود څخه هم استفاده شوې او د یادو میتودونو په پام کښې نیولو سره دا څېړنه بشپړه شوې ده.

د موضوع اصلي متن

څرنګه چې مخکښې یادونه وشوه چې د ټولني د بېلابېلو، ټولنيزو، سياسي، اقتصادي، کلتوري او جغرافيوې برخو له تغيير سره په ژبه کښې هم تغييرات را منځته کېږي او هغه د لهجې يا لهجو په ترڅ کښې را څرګندېږي او مورفو فونیمیکي تغييرات د همدې د ژبې د لهجو په منځ ته راتګ پورې اړه لري. د ژبې څخه د لهجو د مینځته راتګ عوامل په دوو برخو باندې وېشل کېږي.

۱- د ژبې خارجي عوامل: دا هغه عوامل دي چې د یوې ژبې پورې مربوط خارجي چاپیریال او محیط جوړوي او له تاریخي، جغرافیوي، سياسي، کلتوري، اقتصادي او داسې نور... عواملو څخه عبارت دي، چې مونږې دلته په اړه بحث نه کوو، ځکه چې په دې اړه بحث کول مونږ له خپلې اصلي موضوع څخه لرې کوي.

۲- د ژبې داخلي عوامل: دا هغه عوامل دي چې د ژبې په داخل کښې پېښېږي او د ژبې په داخلي چاپیریال کښې لاندې تغييرات او بدلونونه مینځته راځي:

الف- مورفو فونیمیکي تغييرات، ب: فونومیکي تغييرات، ج: لغوي تغييرات (۷: ۱۲م)
الف، مورفو فونیمیکي تغييرات: مورفیم کله کله د خپل چاپیریال یا نورو عواملو د تاثیر له امله بدلون مومي او بېلابېلو شکلونه ځانته غوره کوي. د مورفیم د دغو بېلابېلو بدلونونو نه چې د محیط او چاپیریال په جه ور پېښېږي او دغه رنگه د فونیمونو داسې نور بدلونونو نه

چې په مورفیم کښې د مختلفو عواملو په وجه واقع کېږي هغه ته مورفو فونیمیکي بدلون وائي. (۸: ۳۶ م)

دغه اوبستنې په څپیزو، مورفیمیزو او لغوي چاپېرالونو کښې د هغو فونیمونو تر منځ پېښېږي چې په عین وخت کښې ناخپلواک مورفیمونه هم دي له همدې کبله ورته مورفو فونو لوژیکي اوبستنې وائي. «دغه اوبستنې زیاتره وختونه د مانا د تعیر سبب نه ګرځي، بلکې په دغو اوبستونو کښې فونیمونه د فونیتیکي خاصیتونو له مخې یا سره همرنګې کېږي یا سره اوږي یا په خپلو منځ کښې نا همرنګې بڼي یا همرنګې غږونه یو په بل کښې مدغمیږي او یا هم یو فونیم غورځي، خو ځینې وختونه د ګرامري مانا د بدلون سبب هم ګرځي، لکه: د (خور) او (خوړ) په وینو کښې چې (خور) د حال زمانې ولی (ریښه) ده کله چې تېرې زمانې ته اوږي په (خوړ) بدلېږي، یعنی (ر) په (ړ) اوږي. دغسې (اغوند) او (اغوست) له دې جملې څخه دي.» (۳: ۶۲ م)

مورفو فونیمیکي بدلون په ځینو ژبو کښې ساده او په ځینو نورو ژبو کښې ډېر پېچلې وي، خو په عمومي ډول په دوه ډوله پېښېږي: یو دا چې کله مورفیم د کوم فونیم په وجه اغېزمن شي او تغیر وځوري، لکه: په انګریزي ژبه کښې چې (S) د جمعې مورفیم دے، کله چې تر غږن اواز وروسته را شي په غږن (Z) سره تلفظ کېږي، لکه: (Eggs, Roads, Rooms) کښې، د پورته دريو کلمو په مفرد شکل کښې د پام اوازونه په ترتیب سره (G,D,M) دي او دغه درې واړه غږونه د غږن اواز څخه وروسته را غلي، نو د غږنیا د اغیزې له مخې (S) په (Z) یعنی غږن ډول ادا کېږي او که چېرته همدغه د جمعې مورفیم (S) تر بې غږه اوازه وروسته واقع شي، نو ئې غږ (S) په (س) تلفظ او اداء کېږي، لکه: د (Roots, Books, Lips) په کلمو کښې چې (P, K, T) اوازونه دي، نو ځکه د جمعې مورفیم (S) اصلي شکل (س) تلفظ کېږي او د خپل مخني فونیم په واسطه بدلون نه مومي. دغه رنگه په پښتو ژبه کښې د (زما - ZMA) او ستا (Sta - ستا) په کلمو کښې (ز) او (س) د مالکیت مورفیم دي، که نوموړي مورفیم تر (م) غږن

فونیم څخه د مخه را شي په (س) يعنې بې غږن اواز سره ادا کېږي، يعنې نوموړې مورفيم د خپل وروستني فونيم په واسطه اغېزمن کېږي او په همدغه سبب بدلون مومي. مورفو فونيمیکي بدلونونه لاندې پنځه مشهور ډولونه لري:

۱ - همرنګي (اسپمپلېشن Assimilation): د مورفو فونيمیکي بدلون تر ټولو مشهور ډول د دې او هغه دا چې کوم اواز د ګاونډي اواز د تاثير له امله د نوموړي ګاونډي اواز سره يو شي يا ورته والي پيدا کړي (اسپمپلېشن Assimilation) ورته وائي. يا هم ويلې شو چې په يوه چاپېريال کې يو فونيم بل فونيم د فونيتيکي ځانګړنو له مخې ځان په رنګ کړي يا فونيم له بل فونيم څخه فونيتيکي خواص واخلي (اسپمپلېشن Assimilation) ورته ويل کېږي. (۳: ۶۱م)

لکه په سنبله کې چې (ن) په (م) سره بدلون مومي يا په دري ژبه کې (يک ګرېه) عبارت کې چې د (يک) په خبرو کې په (ګ) سره تلفظ کېږي. په لومړي مثال کې (ن) په (م) سره ځکه بدلون چې د (ن) له څنګه يو شونډيز اواز (ب) را غلې د دې او د دغه اواز د تاثير له امله (ن) هم شونډيز اواز (م) سره اوبسته د دې.

په دوهم مثال کې (ک) يو بې غږه انسدادې اواز د دې چې د خپل ګاونډي اواز (ګ) د تاثير له امله غږن شوی د دې.

او يا هم لکه د ارغنداب په کلمه کې چې (ب) د لومړي توري تر تاثير له امله په (و) تلفظ کېږي، لکه: (ارغنداب = ارغنداو)، (مير آب = مير او)، (سيلاب = سيلاو) يعنې يو تور د بل توري تر اغېزې لاندې خپل تلفظ بدل کړي.

همرنګي (اسپمپلېشن Assimilation) لاندې ډولونه لري

په عمومي ډول (اسپمپلېشن Assimilation) په دوه ډوله واقع کېږي:

يو دا چې د داسې اواز په واسطه واقع کېږي چې تغيير شوي اواز تر څنګ واقع وي او فاصله ونه لري، دې ډول متصل (اسپمپلېشن contiguous Assimilation) لکه په (ستا) او (زما)

کښې، یعنې دلته دا کلمې په اصل کښې (د تا او دما) دلته تغیرات په داسې کلمو کښې واقع شوي دي چې هغه د تغیر شوي آواز ترڅنګ واقع دي او ترمنځ ئې نور توري یا غبرونه نشته.

دویم دا چې د داسې آوازو په واسطه واقع شي چې د تغیر شوي آواز ترڅنګ نه وي راغلې او یو له بله سره فاصله ولري، یعنې په منځ کښې ئې یو یا څو آوزونه را غلي وي چې دې ډول ته ئې منفصل اسیمپلېشن (Assimilation Noncontiguous) ویل کېږي. (6، ۱۲م)

د منفصل اسیمپلېشن بڼه بېلګه دا لاندې کلمې کېدې شي، لکه: د (شمسي) چې په (شمشي) سره تلفظ کېږي او یا لکه د دري ژبې (سرش) په (شرش) سره تلفظ کېږي. په پورته مثالونو کښې د لومړي کلمې وروستي (ش) د لومړي (ش) تر اغېزې لاندې را غلې دې او په دویم مثال کښې بیا لومړې (س) د وروستي (ش) تر تاثیر له امله په (ش) سره تبدیل شوي او د (س) او (ش) تر مینځ نور فونیمونه هم را غلي دي.

د پورته وېش تر څنګ په یو بل ځای کښې (اسیمپلېشن Assimilation) په لاندې ډولونو باندې وېشل شوي دي:

الف) پرمختګي همرنګي (Progressive Assimilation): په دې ډول اسیمپلېشن کښې یو آواز په خپل چاپیریال کښې له مخني آواز سره همرنګي شي، لکه د (مڼه maŋ a) او (رڼا raŋ ā) په وینو کښې د (زور a) او (الف ā) غبرونه چې د (ن) آواز له ځان سره پزیز کړي دي یا هم لکه په ترکي ژبې د (Gitdi / Git ti) (د مې ولاړ) دلته وینو چې په Gitdi سره ویل کېږي. (۳: ۶۰م)

ب) پرشاتګي همرنګي (Regressive Assimilation): په دې ډول اسیمپلېشن کښې یو آواز د ورپسې آواز د اغېزې لاندې را شي او د هغه په رنګ شي، لکه: (پومبه Pumba =) او (تمبه = tamba) په وینو کښې چې په اصل کښې (پونبه = Punba) او (تنبه = tanba) او یا لکه تمباکو (tambāko) چې په اصل کښې تنباکو (tanbāko) دي، د (ب = B) غږ د اغېزې له کبله چې غبرګشوندیز غږ د مې، د (ن = n) فونیم چې یو غابښیز فونیم د مې، د غبرګشوندیز کېدل، یعنې د تلفظ په وخت کښې (م = m) ته نږدې تلفظ کېږي یا بېخي په (م = m) چې دا هم یو غبرګشوندیز فونیم اوږي...

ج) گاونډه همرنګي (Neighbor Assimilation): په دې ډول همرنګي کښې یو آواز په خپل چاپیریال کښې له خپل (مخکنې یا وروستني) آواز سره همرنګي پیدا کړي. له مخني سره، لکه د (ماما = māmā) په ویي کښې د (م = m) د اغیزې له کبله چې یو پزیز غږ د (الف = ā) واول پزیز کېدل او له وروستني فونیم سره، لکه د (تنبل = tanbal) په ویي کښې د (ب = b) فونیم چې یو غبرګشونډیز فونیم د (ن = n) فونیم چې یو غابښیز غږ دي شونډیز کېدل. او یا لکه د (شب پرک) کلمه چې په (شوپرک) سره تلفظ کېږي. یعنې په دې کلمه کښې هم (ب) خپل مخکنې گاونډي تور (ش) تر اغیزې لاندې په (و) سره تغیر شو د (و) همدارنګه د (ارغنداب) په کلمه کښې چې (ب = B) د مخکنې الف تر اغیزې لاندې په (و) سره، یعنې (ارغنداب) په (ارغنداو) سره تلفظ کېږي.

د) ناگاونډه همرنګي (Disneighbor Assimilation): دا هغه ډول همرنګي ده چې په یوې څپې، ګډ (ویيکي) یو آواز د یو داسې مخکنې یا وروستني آواز سره همرنګي شي چې په گاونډ کښې ئې نه وي. په دې کښې هم پرمختګي او پرشاتګي ناگاونډه همرنګي شته، لکه: د پرمختګي ناگاونډې همرنګي بېلګه، لکه: نونس (nunas) په ویي کښې چې په اصل کښې نولس (nulas) دي، د لومړي (ن = N) د اغیزې له کبله چې یو غابښیز غږ د (ل = l) فونیم چې یو (اوریز، اوبلن، غږن) غږ د (و) غابښیز او پزیز کېدل یعنې بیخي په (ن = N) اوبښتل پر شاتګي ناگاونډې په اصل کښې (ډ پر = deri) د (و) ځکه چې دغه ستاینوم له (ډ پر = der) کرول څخه د لنډې (ي = i) د لومړۍ څپې اوږده (ې = e) له ځان سره همرنګي کړې ده، یعنې د منځوال واول څخه یې د خپل ځان په رنگ په لوړ واول اړولې ده.

۲- ناهمرنګي (Dissimilation)

چې په یوه ژبني چاپیریال (څپې، ګډ، ویي) کښې همرنګه آوازونه سره ناهمرنګه شي، لکه د (زما = zmā) په ویي کښې په اصل کښې (دما = damā) د (و) د (د = d) غږ چې یو غابښیز تم غږ د (و) په (ز = z) چې یو اوریز موبښلی فونیم د (و) اړي په دې توګه د خولې بیزو تمو غږونو یعنې (د) او (م) پرلپسې والی ختمېږي او د (ز = z) او (م) ترمنځ ناهمرنګي رامنځته کېږي، یعنې

موبیلې (ز) له پزیزم) سره د کلمې د سرکلستر جوړوي او یا هم د (لمونځ) په ويي کښې چې له آره (نمونځ) د مې د نوموړې کلمې لومړنۍ (ن=m) په (ل=l) اوړي په دې توګه د پزیزو کانسونتونو تسلسل ماتېږي او ناهمړنګي رامنځ ته کېږي، یا لکه: (ناړي = لاړي)، دلته هم د ناړې کلمه په لاړې په باندې تلفظ کېږي.

باید ووايو چې ناهمړنګي هم پرمختګي او شاتګي، ګاونډه او ناګونډه کېد مې شي. (۳: ۶۲ م)
۲- ناهمړنګي (د پېسېمېلېشن Dissimilation): د مورفو فونیمیکي بدلونونو څخه یو مشهور ډول د مې او هغه دا چې کله کله په یوه ترکیب یا کلمه کې یو اواز دوه ځایه مکرر واقع کېږي. که چېرې نوموړې اواز له نوموړو دوو ځایونو څخه په یوه ځای کېږي په یو بل اواز سر بدلون ومومي، دغې عملې ته د پېسېمېلېشن وائي. لکه نمونځ او لمونځ په کلمو کې د (ن) بدلون په (ل) سره یا لکه، د (ږیره = ګېره) په کلمو کې، یا هم د (یواځي = یوازي)، (ځلمې = زلمې)، (ختیځ = ختیز)، (لوېدیځ = لوېدز)، (افسوس، افسوز) او داسې نور...

۳- قلب (Metathesis): د مورفو فونیمیکي بدلونونو څخه یو بل قسم بدلون ته قلب وائي او هغه دا د مې چې د کلمو د فونیمونو په ترتیب کې بدلون مینځ ته راځي. لکه ځمکه او مخکه، ورځ او روځ، لوېشت او ولېشت، (رغ = غږ)، (بنکته = کښته)، (پسرلې = سپرلې)، (زمرې = مزرې)، (بنکلې = ګڼلې)، (کڼلې، بنکل)

۴- زیاتېدنه (Addition): د فونیمونو زیاتوالې هم په مورفو فونیمیکي بدلون کې شمېرل کېږي او هغه بدلون ته وائي، چې په یو ژبني چاپیریال (مورفیم، کلمه) کې یو اواز هسې د یوه خواږه اهنګ په توګه زیات شي بې له دې چې کوم مورفو فونیمیکي بدلون په کې پېښ کړي. لکه په (مونږ او مونږ)، (چمن او چمند)، (سین او سیند)، (ارمان او ارماند)، (درون او دروند)، (صحتمن = صحتمند)، (مگر = منګر)، (لار، ليار) او داسې نور..

۵- کمېدنه (Omission): غورځېدنه یا کمېدنه هم یو ډول مورفو فونیمیکي بدلون بلل کېږي، هغه دا چې له یوې کلمې یا مورفیم څخه یو اواز وغورځي او کم شي. لکه څلوېښت او

خلوېښ، (دېرش او دېش)، (ارزښتمند او ارزښمن)، (بخښل او بښل)، (نڅښه او نښه) او داسې نور.

ب: فونيمیکي تغييرات: د ژبې په داخلي چاپيريال کېښې د تغييراتو له جملې څخه يو هم فونيمیکي تغييرات بلل کېږي، چې لاندې ډولونه لري:

۱- د واولونو تغيير يو تر بله په خپل مينځ کېښې. لکه د مور (Mor) او مير (Mer)، کال، کول، غو (Go) او غوا (Gwa) په کلمو کېښې د (ا- و- ي) تغيير، يو پر بل باندې.

۲- د کانسوننتونو تغيير يو پر بل باندې، لکه د سرش (Sarash) چې ځينې يې شرش (Sharash) تلفظ کوي، چې دلته د (س) غږ په (ش) غږ باندې بدلېږي.

۳- د کانسوننتونو بدلون په واولونو باندې. لکه په ويده (Wida) او بيده (Bida) کلمو کېښې. همدارنگه بايد ووايو چې د ژبې په داخلي چاپيريال کېښې يو شمېر فونيمیکي تغييرات په مختلفو لهجو کېښې د مختلفو عواملو له کبله مينځ ته راځي، چې په لاندې لښتليک کېښې دغه تغييرات يا بدلونونه له ورايه ښکاري.

ج: لغوي تغييرات (Lexical Changuag): د ژبې په داخلي چاپيريال کېښې يو شمېر لغوي تغييرات د ژبو په مختلفو لهجو کېښې د مختلفو عواملو له کبله مينځ ته راځي. لکه مړی، ډوډی، ټيکله. (۷: ۱۵م)

کله وخت چې د پښتنو بېلابېلې لهجې، چې په دا وروستيو کېښې د افغانستان د علومو اکاډمي د څېړونکو په مرسته راټولې شوې او په شپږ ټوکو کېښې چاپ شوې هم دي، تر نظر تېري شي، دغه تغييرات په ښه شکل ورته څرگندېږي، دلته زمونږ ورباندې ډېر بحث ځکه نه کو، چې د دې ليکنې له اصلي موضوع سره که څه هم اړيکه لري، خو دا بيا يو بېل بحث کېږي شي، چې کېدای شي د په يوه ژبه کېښې د لهجو يا لهجې منځ ته راتگ ورته وويل شي او دا موضوع بايد په ځانگړي او بېل شکل تر بحث او څېړنې لاندې ونيول شي.

پايله

ژبه یوه ټولنیزه، اکتسابي او قرارداداي پدیده ده، د ټولني اوسېدونکي ئې یو له بل سره د پوهولو او را پوهولو لپاره کاروي. د ژبې د بېلابېلو مسائلو څېړل د ژبپوهنې کار دي، ځکه: ژبپوهنه Linguistics هغه علم دے، چې د ژبې ماهیت او څرنګوالی د علمي او معاصرو میتودونو پر بنسټ مطالعه کوي او د بېلابېلو ژبو کورنۍ، د هغوي یو تر بله اړیکبې او تاریخي تحولات ډلبندي او تشریح کوي. څېړونکي ته ئې ژبپوه (linguist) ویل کیږي. ژبه د انسانانو د اړیکو نظام او د پوهونې وسیله ده چې مطالعه ئې له څو پېړیو راهیسې پیل شوې او تقریباً په دې وروستیو کښې د یو مستقل علم په توګه (ژبپوهنه) منل شوې او په بېلابېلو څېړنیزو زمینو او لیدلورو کښې ئې لمن پراخه شوې ده.

د ژبپوهانو د څېړنو له مخې د وخت په تېرېدو سره، د ټولنیزو، سیاسي، اقتصادي او کلتوري بدلونو له امله په ژبو کښې بېلابېلې لهجې مینځته راځي او په ژبه کښې تغییرات را رامنځته کېږي. په ژبه کښې دغه تغییرات داخلي او خارجي لاملونو لري، خارجي لامل ئې تر ډېره د ژبې په خارجي چاپېریال او محیط پورې اړه لري او داخلي عوامل هغه عوامل دي چې د ژبې په داخلي چاپېریال کښې را منځته کېږي چې تر ډېره په مورفو فونیمیکي، فونیمیکي او لغوي تغییراتو پورې اړه لري او په مختلفو ډولونو باندې وپشل شوي دي.

وړاندیز

څرنګه چې د وخت په تېرېدو سره د بېلابېلو ټولنیزو، اقتصادي او فرهنگي لاملونو له امله په یوه ژبه ئې بدلونونه رامنځته کېږي او ځینې لغتونه ئې بېل بېل شکلونه ځانته غوره کوي، ځینې وخت دغه توپيرونه په لیکنو کښې هم تر سترګو کېږي او د یو ډول ګډوډۍ سبب کېږي؛ د ژبپوهنې د مسلک پوهانو ته وړاندیز کېږي چې د دغسې ګډوډیو د مخنیوي په اړه دې د ژبې دغه ډول بدلونونه پاملرنه وکړي، د مقالو او کنفرانسونو له لارې د لیکوالان متوجه کړي، تر څو په خپلو لیکنو کښې متحدوالی وساتي او په راتلونکي کښې د

يوې بلې گډوډۍ مخه ونيول شي، ځکه که چېرته دې موضوع ته پاملرنه ونه شي، نو کېدای شي د هرې سيمې اوسېدونکي به کوښښ کوي هغه څه وليکلي، څرنگه چې ئې تلفظ کوي او په دغسې کړنې سره به يوه ژبه په ډېر ليکدودونه سره ووېشل شي او د يوه متحد ليکدود را منځته کول به بيا ډېر ستونزمن او له کړاوونو ډک وي.

مآخذونه

1. چمتو، محمد قسیم. تشریحی ژبپوهنه (دویم چاپ)، کابل: جهان دانش خپرندوي ټولنه، ۱۳۹۶ ل.
2. خویشکي، محمد صابر. پښتو غږپوهنه او ویبپوهنه، دویم چاپ، کابل: جهان دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۹۴ ل.
3. رښتین، صدیق الله. پښتو اشتقاقونه او ترکیبونه (دویم چاپ)، پېښور: د ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز، ۱۳۸۳ ل.
4. روهي، محمد صدیق. د ژبښوونې مسألې، د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبیاتو علمي مرکز، کابل: پښتو ټولنه، ۱۳۶۱ ل.
5. شاکر، نور احمد. ژبني څېړنې، کابل: د پوهنې مطبعه، ۱۳۵۰ ل.
6. غوربندي، میراجان. گړدود (لهجه) پوهنه، جهان دانش خپرندويه ټولنه: کابل، ۱۳۹۵ ل کال.
7. نیازی، رفیع الله. د اندو-ارپايي ژبو نسبي څېړنه، د افغانستان د علومو اکاډمي د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست: کابل، ۱۳۹۸ ل.
8. هلالی، عبدالحکیم. د پښتو ژبي د فونیمیکي الفبا لارښود، پښتو ټولنه: کابل، ۱۳۵۵ ل کال.

References

1. Chamto, Muhammad Qaseem. Tashrehi zhabpohanah(dawyam chap), Kabul, jahan Danish khaparandoya Tolanah, 13۹۶L.
2. Khishkay, Muhammad Sabir. Pashto masar grammar(dwayem chap), Kabul: jahan Danish khaparandoya Tolanah, 1397L.
3. Rashtin, Sadiqullah. Pashto Eshtiqaquna aw tarkeebuna(dwayem chap): peshawar: da pashto cerano aw prakhtya markaz, 1383 L.
4. Rohi, Muhammad sadiq. Da zhabshowani masala, da Afghanistan da ulumo academy da zhabo aw adabyato markaz, Kabul: Pashto Tolanah, 1361 L.

-
5. Shaker, noor ahmad. Zhbani ciraney, Kabul, da pohani mutbah. 1350 L
 6. Chorbanday, mirajan. Gardood(Lahjah) pohanah, Kabul: jahan Danish khaparandoya Tolanah,1395L.
 7. Niazay, rafullah. Da indo Eurupae zhabo nasaby cirana,Kabul, da Afghanistan da ulumo academy da etlaato aw amah ariko riyasat, 1397L.
 8. Hilali, Abdulhakem. Da Pashto zhabi da fonimik alfuba larshod, Kabul: Pashto Tolanah.1355 L.
-